

Учител и Господ

"Вие ме викате Учител и Господ, и добре казвате, защото съм." (Ев. Йоан 13:13.)

Външно думите Учител и Господ нямат нищо ново, те са толкова обикновени. Но в света, тези две думи и учител и господар са две противоположности. В българския език с думите "господар", "господин", "госпожа" или "госпожица" се наричат хора, които са господари на положението, които са управляващи, високопоставени лица. Обаче, в първоначалния език, тези две думи означаваха два велики принципа, които съграждат човешкия живот. Ще трябва да се определи положението на учителя, и на господаря, който в този смисъл е взет като Господ. Думата Господ в първоначалния език е употребена в множествено число и е означавала господари. Първият принцип "Учителят" има отношение към човешкия ум и воля, а вторият принцип "Господ" има отношение към човешкото сърце и душа.

Имайте предвид, че в това, върху което ще ви говоря, всяка дума има особен смисъл. Когато употребявам известна дума, аз търся нейните вибрации, защото думите се определят така, както се определят слънчевите лъчи. Не може да произведете известен цвят, ако не произведете вибрациите, които му съответстват. Следователно, като се говори за добродетел, напр., трябва да произведете вибрации, съответни на добродетелта и тогава ще разберете съответния смисъл на тази дума. Само така ще имате една обективна, реална истина или истина, която се изявява в живота. В света има и неизявени истини. Земята е пълна с богатства, скрити в центъра, но те не ви интересуват, защото не са изявени. Вас ви интересуват богатствата в касите на богатите, златото по короните на царските глави и т.н. Има знание, скрито в слънцето, но какво ви интересува то, щом не е изявено, щом е предположение? Богатството, което е в книгите, ви задоволява. Аз ви говоря за знание, което е изявено в Учителя. Когато говоря за Учител, аз разбирам същество, което нагласява Вселената, т.е. нагласява учениците си, защото Вселената съставлява сбор от мислещи същества, които са атомите на този велик, разумен свят. Като питате, какво са духовните хора, трябва да знаете, че те са мислещи същества. Някои поставят духовния човек като противоположност на светския. Вие ще кажете, че светският човек се познава по външността си: той се облича с фрак, цилиндър, носи особени вратовръзки, яки, маншети, ръкавици и мебелировката му в къщи е по известна система. Нима това е лошо в светските хора? Лоши неща има и в духовния свят. Там, където има дисхармония, съществуват и лоши неща. Тогава аз си задавам въпроса: ако духовният свят бе чист от грях и ако ние излезем от Бога чисти, как е възможно да правим грехове? Този въпрос би останал необясним. Значи и в духовния свят съществуват възможности за погрешки. Възможност за погрешки и грях са две различни неща. Ще разясня тази мисъл. Да вземем два кръга с различни центрове. Пергелът ще направи по една окръжност. Тези две окръжности така да са описани, че всяка една от тях да минава през центъра на другата. Ако тези две окръжности съставляват два разумни свята или, по научно казано, ако едната от тях представлява положително, а другата отрицателно електричество, когато тези два тока започнат да действуват така, че силата на отрицателното електричество да минава от периферията към центъра, а на положителното и от центъра към периферията, най-после ще дойде положение, когато двете окръжности ще се пресекат в две точки и ще стане точно това, което днес става на земята. Това, което става днес, не е

нищо друго, освен, че кръгът на духовния свят минава през центъра на физическия и обратно. Ще кажете: "Това е голямо противоречие." Да, това е противоречие в онези ограничени умове, които не разбират нито миналото, нито настоящето, нито бъдещето. От гледището на един възвишен дух, в света няма никакви противоречия. Хората искат свят без страдания. Чудни са те: това не е философия на живота. В противоречието всякога има страдания, но и в хармонията има зачатък на страдания. Вашето щастие в света почива в страданията на тези малки същества, които ви служат. Вие, които минавате за много благородни, питайте малките същества, какво ще кажат те за вашето благородство. Всички овци, волове, агнета, кокошки, патици, всички малки птички, които имат отношение към вас и те си имат особено мнение за човека. Всички по-малки същества с един глас казват, че човекът е ужасно жестоко същество. Ако попитате дърветата и те същото казват: Ужасен е, беспощаден е човекът. И тогава вие питате: "Защо Господ създаде света такъв?" и Не. Господ е създал света много добър, но ние и всички други преди нас го развалихме. Така както днес е развален външният свят, той се отразява вътре в нас. Светът е направен така, че като страда господарят, страдат и слугите, и обратно. Христос казва: "Вие ме зовете Учител и Господ и добре казвате, защото съм." За да обясня моята идея и Учител и Господ и ще ви разкажа следния пример. В древността живял един млад цар, на 33 години, възраст, която само умните и мъдрите хора имат. Той написал една прочута Книга за живота, която посочвала, как трябва да се живее. В него се влюбили две царски дъщери. Ще кажете: "Колко честит бил той!" Когато видя двама млади, които се обичат, аз казвам, че се занимават приятно. По-приятно забавление от любовта няма в света. И когато виждам, че хората се любя, казвам: те се забавляват. Ще ми възразите, че любовта е нещо много сериозно. Нима когато някой велик цигулар изпълнява едно хубаво музикално парче, извършва нещо много сериозно? Сериозни положения са, когато имаш да дадеш на кредитори, или когато хирургът те постави на масата и започне да прави операция. И така, ние често казваме, че трябва да сме сериозни. Сериозни хора наричам онези, които имат дългове. Докато не се освободите от вашите дългове, не можете да разберете Словото Божие в дълбокия му смисъл. Когато отидеш на църква и дойде при тебе кредиторът, да ти напомни, че трябва да му платиш, къде ще остане твоята сериозност? Първата царска дъщеря, която се влюбила в царския син, изразявала своята любов в това, че носила на всякъде портрета на своя любим, по цял ден го целувала, направила му параклис, да му служат хора, палила му кандила и т.н. Другата царска дъщеря, взела "Книгата на живота", която написал царският син и от любов към него, се заела с изучаването, като се стараела да прилага всички принципи, които били вложени в нея. Започнала да посещава болни, страдащи и по този начин проверявала всичко писано в книгата. С това тя още повече се привързвала към царския син, защото виждала добрите резултати от неговото Учение. Тези две царски дъщери образували два различни култа. Култа на едната царска дъщеря ще видите изложен във всички храмове на света; на него служат всички будисти, брамини, жреци, турските ходжи и християнските свещеници. Другият култ се среща дълбоко в сърцата на някои хора, които само прилагат, без да знаят, че служат на някакъв култ. Първите хора са така наречените правоверни, те мислят, че Христос ще дойде в плът и Го чакат в този образ. Как мислите, коя от двете царски дъщери е разбрала царския син и е изразила по-добре любовта си към него? Първата култура наричам култура на егизма, където човек иска само да обсеби някого, да го владее. Днес момък или мома, като се обичат, искат да се владеят един друг, да се обсебват. Докато са млади, какви хубави работи си говорят, но като се оженят, не минат пет години и цялата им любов се изпари, нищо не остане от нея. Когато ви говоря, аз не искам да ме разбирате по първия начин, аз бих желал да разберете правилно втория принцип и да го прилагате в живота си.

И така, Учителят има отношение към човешкия ум и воля. Той носи в душата си онези вибрации, които може да дадат подтик на ума и волята ви. Вие изпращате дъщеря си на училище при някой учител по музика, но тя се влюбва в него и по този начин не може правилно да схване подтика, който учителят дава на нейния ум и воля. Музиката и поезията са опасни занятия за младите момичета и момци, особено за слабохарактерните. Като се влюби в учителя си, ученичката започва да му носи всеки ден цветя, без да изучава упражненията си. В такъв случай, вашата дъщеря няма да завърши музика. Ако този учител е момък и може да се ожени за своята ученичка, добре, но ако е женен, какво ще произлезе от това? и Ще се яви многоженството, което се среща навсякъде в света. Под "многоженство" се разбира раздвояване в живота. Раздвояването е всякога във вреда на единството. Ученик, който отива при учителя си, трябва да научи съществените принципи, да разбира качествата на законите, силите, да разбира своя мозък, стомах и дробове. Стомахът, дробовете и мозъкът, си искат своето. Заболи ви стомах, скоро викате лекар да ви направи няколко инжекции. Но какво иска да ви каже този разумен стомах с разстройството си? Той е едно разумно същество. Някой път усещате едно стягане в гърдите си, в стомаха си, и у вас веднага се явява безпокойство. Няма нищо опасно в тези стягания, те не са нищо друго, освен смяна на енергиите. В света има две противоположни течения на енергии, които произвеждат два различни резултата. Едната енергия стеснява формите, а другата ги разширява. В това се проявява животът. Това може да се наблюдава и в Природата. Аз не се спирам на съвременните теории, но ще обясня: за да се образува дъжд, необходими са две противоположни течения и топло и студено. За да се образуват росните капки, отрицателната енергия ги дига, топлината ги разширява и превръща във въздухообразни. Положителната енергия държи водните капчици долу на земята. Следователно, отрицателната енергия на земята и положителната на слънцето се привличат и там, където се събират тези две енергии, двата кръга, се започва противоположен процес, вследствие на което се образува дъжд, който после отново пада на земята. Това е философско разглеждане на въпроса. Тези изпарения, които стават в природата, стават същевременно и в нас. По отношение на Природата, вашият мозък заема мястото на слънцето; стомахът ви заема мястото на земята, а дробовете ви са съединителната нишка между земята и слънцето. През дробовете минават двете течения: артериалното и венозното. И в природата има венозно течение, което отива нагоре и артериално, което слиза надолу. Венозното течение, което отива нагоре, има направление към мозъка, т.е. към слънцето. Най-напред венозната кръв трябва да мине през сърцето и дробовете, да се пречисти и тогава да отиде нагоре. Това е една необходимост, която става и в нас, както и в Природата. Кръвта трябва да се озонира и да се повдигнат вибрациите. Всички нечистотии, които се намират във венозната кръв, трябва да се премахнат и така да се подигнат вибрациите в света. Всички болести в света произлизат от неразбиране на този велик Учител, Който ни учи. Някога имаш известно стягане на главата си. Умът казва: "Ти имаш нечиста кръв, прати я да се пречисти." Някога ви боли стомаха. Той казва: "Имаш нечиста кръв, изпрати я нагоре да се пречисти." Като не знаете това, вие взимате няколко дози или хапчета от някакво лекарство, за да се възбуди стомахът и да престане болката.

Същото нещо става и в семейния живот. Като се съберат мъж и жена да живеят заедно, единият от тях трябва да бъде Учител, а другият ученик. Но вие ще започнете да се борите за първенство. Ако мъжът ви има тези вибрации, които могат да подигнат вашия ум, дайте на него мястото на учител. Жената ще каже в този случай: "Аз не обичам да се подчинявам." Знаете ли какво значи думата "подчинение"? и Да се подчиняваш, значи да възприемеш енергията, да я обработваш. То е култура. Това значи да изработваш известен предмет. Един цигулар или художник приготвя с часове своята

композиция или картина, за да обработи в себе си този предмет. По същия закон аз считам, че всяко учение, ви ограничава, подчинява. Ето защо, и думата "религия" не трябва да схващате в ограничен смисъл, а да я разбирате в широкия смисъл, за да имате резултат във вашия личен живот. Който носи известна религия или известно учение като портрет в себе си и само го поглежда от време навреме, няма да има никаква полза от него. Не казвам, че трябва да изхвърлите този портрет от паметта си, но да го поглеждате един път в годината или в месеца и да го прилагате повече. Защо Господ ни държи далеч от Себе си? и Той е избрал толкова високо място, защото знае, че ще го безпокоим. Господ казва: "Аз искам да изпълнявате Моята воля, да живеете така както аз съм наредил света, за да бъдете щастливи." Някои питат: "Кога ще отидем на Небето?" и Когато се научите да живеете според Книгата на този мъдрец, царския син; когато дойдете във втората култура и научите законите. И така, в думата "Господ" се включва майката. Учителят е бащата. Учителят, т.е. бащата, е превод от една велика идея. Бог се превръща на баща и взема известно съотношение към нас. Учителят е число, повишено в трета степен, то е кубът на живота. Учителят е една разумна същност, която разглежда нещата от три направления, а именно и по права линия, по плоскост и по височина.

Ще кажете: "Какво значение има тук, по каква линия или по какво направление се върви в живота?" Това има голямо значение. Ако вие минавате в света само по права линия, какво щяхте да разберете от този свят? Ако направите една екскурзия през цялата слънчева система с експрес и се движите с бързината на светлината, ще ви бъдат необходими 31 000 години, за да изминете тази права линия. След като сте се движили с тази бързина и се върнете на земята, какви познания ще имате? и Никакви. Ще кажете: "Славно, чудесно е", ще се спрете на общи определения. Вие сте минали пред слънцето със светкавична бързина и мислите, че сте минали през цялата Вселена, че много неща знаете, а всъщност нищо не е останало у вас. На такъв философ казвам, че много малко знае, защото се движи с много голяма бързина. За да може да проучиш този свят, трябва ти толкова години, или едно число с 15 нули на края. Ще кажете: "Нулите може много лесно да се сложат." Да, но за мене тези нули имат голямо значение. Напр., като сложим при единицата една нула, две нули или три нули, между получените числа има голяма разлика. Аз правя разлика между първата, втората и третата нула. Втората нула показва, че числото 10 е взето в квадрат; третата нула показва, че числото 10 е взето в куб. Ако има четвърта нула, тя показва, че числото 10 е взето в четвърта степен; петата нула показва, че числото е взето в пета степен и т.н. Няма да отида до 15-та степен, защото това не е за човешкия ум. Човешкият ум може да открива тайните на природата само до четвърта степен. Геометрията може да разрешава задачи само до тесеракта. Тесерактът е една малка фигура, на която изучаваме само отделните части. Кубът е една малка отсечка от тесеракта. Тези линии, плоскости, кубове имат отношение в нашия живот. Ако разгледаме нашето лице, ще забележим, че то е съчетано от много прави линии, от плоскости и от кубчета. В съвременната геометрия, правата линия се определя така: най-късото разстояние между две точки е правата линия. Аз определям правата линия така: тя е най-малката отсечка от един кръг. Това не е противоречие. Ще кажете: "Диаметърът на кръга е също права линия." и Да, но той е малка отсечка от друг по-голям кръг. Така и сегашният наш живот е една малка отсечка от един по-голям кръг на миналото ни. Следователно и вашият бъдещ живот ще бъде една малка отсечка от сегашния ви живот. Във вашите животи има слизане и възлизане. По закона на слизането, вие се научавате да се намалявате, а по закона на възлизането се учите да се увеличавате. Така че, ние трябва едновременно да знаем да се смаляваме и да се увеличаваме. И съвременните хора страдат от това, че не знаят да се увеличават и да се смаляват. Търговец, който не знае добре да балансира, губи в сметките си. Напр., той има

само 1000 лева злато актив, а пише 100 000 и върху тях прави своите сделки. Не, всеки трябва да поставя точно толкова от своите пари, колкото има в касата си. Природата не търпи фалшиви сметки. Ако не проверите своите пари, колко в наличност имате в даден момент, идват да ви критикуват. Като знаеш по себе си, че си писал повече, отколкото имаш, мислиш че и други постъпват по същия начин и не им вярваш. Това сме и ние, съвременните хора, препоръчваме се, че имаме повече актив, когато всъщност нямаме толкова. Като се смъкнат няколко нули, ще дойдем до самата истина.

Христос казва: "Вие ме наричате Учител и Господ и добре казвате, защото съм." Той е говорил много важни работи, незаписани в Евангелието. Да, Христос дойде да ви научи, как да живеете. Някои казват: "Достатъчно ви е това, което Христос е говорил." Да, за спасението ви е достатъчно, но не и да ви научи как да живеете. А Йоан казва, че Христос е говорил толкова много, че ако би се написало всичко, то книгите на целия свят, не са в състояние да поберат това. Аз зная, че от това, което Христос е говорил, е предадена една много малка част. Аз черпя своите принципи от една много голяма книга, на която всяко камъче, листче, клонче, цветче, съставляват азбуката. Аз постоянно превеждам от тази Велика книга. Като взема един лист от някое дърво, аз започвам да го разглеждам и чета по него, къде и при какви условия се е образувал този лист; къде е расло това дърво, защо е остаряло, какви са били тогава хората, в какви времена е живяло, какво е било състоянието на слънчевата система и т.н. Всичко това, аз проверявам по отпечатъците на всеки лист и клонче. А вие се спирате пред дърветата, разглеждате ги и си мислите, че те нямат свои преживявания, че не говорят и не виждат. Колко красиво говорят и виждат цветята и дърветата! Всеки лист има свое око, чете всичките ви мисли и като седнете под някое дърво да размишлявате, всяка ваша мисъл се отпечатва върху дървото и отделните листа. След време, вие ще можете да четете по дърветата вашия живот, както и този на вашите предшественици. Колко пъти, като съм се спирал под някое дърво, то ми е разказвало мислите и действията на разни философи, свещеници и други хора, които са се спирали под него! Трябва да знаем, че пред Бога, всичко е открито, няма нищо скрито в този свят. Вие казвате, че дърветата са безсловесни същества, а човекът бил словесно същество. Аз съм против това: няма безсловесни същества в Природата, но по различен начин говорят. За мене всичко е словесно. Като казвам за мене, не подразбирам онзи царски син, чийто портрет носи царската дъщеря, а другият, който носи в себе си Ножествените истини за този свят. Христос казва: "Наричате ме Учител и прави сте." Но Христос не е Учител като Мойсей, който проповядваше: око за око и зъб за зъб. Днес вие служите на Христос, но служите и на много други учители, служите и на Мойсей. Вие казвате: "Аз съм християнин, православен", но ако ви обиди или докачи някой малко, вие веднага започвате дело против него. Това е Старото учение, което прилагаме в живота, а говорим за новото. Когато говорим за материализъм, аз разбирам, че служим на този свят, влюбваме се в образа на царския син и казваме, че това, което виждаме, то е реалното в живота. А всичко друго, което е действително реално, истинското в живота, него изхвърляме. Всички отношения, които са много по-реални, и съдържат смисъла на живота, могат да се проверят. Като говоря за смисленост, не разбирам тази, която вие може да схванете. Аз всякога мога да проверя, как вие разбирате нещата и често си правя забавления, като изчислявам, какъв процент от вас ще ме разберете, колко ще ме слушате и колко ще изпълните. Аз имам предвид, откъде идвате. Вие ме слушате и казвате: "А сега ви разбрахме!" И аз слагам в книгата си: "И аз ви разбрах много." Когато хората разбират и аз разбирам, но когато те не разбират и аз не разбирам. Когато дойдете в моята гостилница и аз ви нахраня, приема ви добре и вие ми заплатите и благодарите, тогава и вие разбирате и аз ви разбирам. Ако излезете без да ми заплатите, аз оставам без пари и не ви

разбирам. Неразбирането е празна кесия и празен стомах. Всяка торба, всяка кесия и вашият стомах са все отношения в света, които не съществуват. Вие сте изложени на страдания, мъчения, гонения. Защо? и Защото кесията ви е празна. Ако никой не ви приема в къщата си, ако всички ви изоставят, аз изваждам лошо заключение за вас. Това значи, че не сте постъпили по Закона на любовта, опълчили сте целия свят против себе си. Това показва, че не сте послушали Учителя си, че Господ ви оставя да се учите от своята опитност. Ще ми възразите: "Аз съм учил толкова неща от математиката, зная много формули, теореми." Питам ви: "Като сте учили толкова формули, като знаете толкова теореми, можете ли да ги приложите, като построите вашето тяло съобразно с тях, съобразно с Питагоровата теорема?" Ще ми възразите, че между вас и тези неща няма никакво съотношение. Има голямо съотношение между всичко това, защото вашият живот е един кръг, който може да се изчисли, защото произтича от две величини: едната по-голяма, а другата по-малка. По-голямата величина е тази на духа, която действа извън вашия живот и не може да се изчисли. Ще кажем, че тази сила е една дроб, която върви до безконечност. Но ще дойде ден да я изчислите. Такъв е законът, по който действа тази сила. При сегашните условия, тя излиза извън вашия живот и не може да я изчислите. Това, обаче, не показва, че няма да дойде ден, когато ще се изчисли тази дроб.